

Đề bài
Tả một
đầm sen
mùa sen nở.

Bài làm 1

Đầu làng em có một ao sen. Mỗi lần đi học hoặc đi đâu xa về, em đều đi qua cạnh ao sen đó. Nó cũng như một dấu hiệu để nhận ra làng em.

Những ngày mùa hạ, từ dưới nước, nhô lên những búp xanh tơ như những nắm tay nhỏ thon thon, để rồi sau đó trở thành những đóa hoa trắng muốt. Những chiếc lá no tròn uốn cong bập bênh trong mặt nước như muốn dùng màu xanh của mình để làm nổi bật lên màu trắng tinh khiết của những bông hoa. Còn những cánh hoa xếp tròn tựa cân đối thì lại như muốn dùng màu trắng tinh khiết tuyệt vời của mình để làm nền cho những tua nhị màu vàng mỏng manh run rẩy như những sợi tóc. Cùng với những đóa hoa đã nở xòe hết cánh, có những đóa hoa vừa mới nhú ra chằm trắng, lại có những đóa hoa còn nguyên vẹn lá búp non xanh. Chúng như những lớp anh em.

Quanh ao thoang thoang hương thơm, thứ mùi hương riêng biệt của loài sen, không thể lẫn bất kì mùi hương nào, chiều về khi phát phơ ngọn gió nhẹ thổi qua ao sen vào làng, cả nhà ngập trong mùi hương ấy. Cái nóng nồng khét suốt một ngày mùa hạ bỗng dịu đi. Hâu như ai cũng thấy nhẹ nhàng, thanh thoát hẳn ra.

Có lần khi em ghé lại, bác giữ ao hái cho một bông sen. Em sung sướng giờ tay đỡ lấy cuống hoa dài mát dịu, thấy ở đầu cuống hoa chỗ bị cắt những sợi tơ trắng mong manh cứ kéo dài ra như không nổi lòng rời bỏ nơi gốc rễ của mình.

Em thường ngạc nhiên không hiểu vì sao làng em, một làng nghèo ven biển, bốn bề phau phau cát trắng, lại có được một ao sen như thế. Một lần, em đem chuyện đó hỏi mẹ thì mẹ kể rằng:

Làng mình hồi xưa vốn nghèo, trong làng không có nổi một vườn hoa. Nhưng ông bà hồi đó nghĩ: Chẳng lẽ nghèo đến mức không để lại gì cho con cháu mai sau? Thế là các cụ đào ra cái ao này. Phải chở đất và bùn từ xa lắm, không biết bao nhiêu năm. Ao nhỏ nhưng công phu rất lớn, mà hoa sen thì rất đẹp. Chẳng thế mà con không nghe người ta hát à:

*Trong đầm gì đẹp bằng sen
Lá xanh bông trắng, lại chen nhị vàng
Nhị vàng bông trắng lá xanh
Gần bùn mà chẳng hôi tanh mùi bùn*

Em như bông bênh giữa hương sen và đu đưa trong giọng khe khẽ ngân nga của mẹ.

Bài làm 2

Cứ mỗi lần đi ngang đầm sen ở giữa làng là bấy nhiêu lần em ngâm nga câu ca dao quen thuộc:

*Trong đầm gì đẹp bằng sen
Lá xanh bông trắng, lại chen nhị vàng
Nhị vàng bông trắng lá xanh
Gần bùn mà chẳng hôi tanh mùi bùn*

Giữa trưa mùa hạ, nắng như thiêu như đốt, mọi người trong làng thường ra ao sen giữa làng ngồi hóng mát bởi trong làn gió thoang thoang có mùi thơm dịu dịu của hương sen. Hương thơm thoang thoang của hương sen làm cho người ta cảm thấy khoan khoái lạ thường. Lũ trẻ con chúng tôi thường trốn ngủ trưa ra đây nô đùa.

Mặt nước dưới hồ sen trong leo lẻo. Ở những chỗ mặt nước thoáng, in bóng bầu trời mây trắng, mây xanh vờn nhau, trông như một bức tranh thủy mặc. Lá sen to, xanh đu đưa, những buổi trời mưa nó trở thành những chiếc ô che đầu tuyệt vời của chúng tôi. Sáng sớm những giọt sương còn đọng lại trên lá được ánh nắng chiếu vào long lanh như những hạt ngọc mà ông trời ban tặng cho làng Sen của em. Lá sen vàng nằm sát mặt nước. Thân sen vươn lên mặt nước khoảng vài tấc. Tháp thoáng giữa màu xanh của lá là những đóa hoa. Hoa sen hồng, sen trắng, hoa sen đỏ đậm (bông súng). Có bông đã nở xòe, những tầng cánh phờ ra đóa nhị vàng, tỏa hương ngào ngạt. Có bông mới đang nụ chúm chím, e ấp, kín đáo. Lại có những đài sen đã rụng hết cánh, chỉ trơ lại cái đài sen to bằng cái bát con chứa bên trong hàng trăm nhị sen bùi bùi. Thân sen chìm trong làn nước mát. Ngó sen trắng ngần, cắm sâu xuống lớp bùn lâu niên đen quánh. Thiên nhiên thật kì diệu khi sinh ra một loài hoa, một loài cây như cây sen, hoa sen – bạn tâm tình của con người Việt Nam. Lá sen gói cốm thì đã mang cả hương vị mùa hè, nắng gió, hương vị đồng quê xanh mượt bọc lấy, ôm lấy hạt lúa non thanh, dẻo bùi. Trà sen – ướp tim sen, pha bằng nước mưa tinh khiết đọng trên lá sen, hoặc nước mưa trong bể, trong chum sành trong vãn vất, đã trở thành thứ nước giải khát đặc biệt Việt Nam. Hoa sen thanh cao đẹp đẽ. Mỗi người xa quê không thể nào quên ao sen quê nhà.

Ra ao sen vào mỗi buổi trưa hay đêm sáng trăng mọi ưu phiền sẽ xóa tan hết, thật nhẹ nhàng thanh thản biết bao. Em yêu ao sen quê mình biết nhường nào.